

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyní Martinou Kotouček Mikoláškovou ve věci

žalobce: **Z. B.**, narozený X
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Janem Matějčkem
sídlem Politických vězňů 98, 280 02 Kolín 3

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 7. 2024, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 25. 7. 2024, č. j. X, se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobci k rukám jeho zástupce JUDr. Jana Matějčka, na náhradu nákladů řízení částku 11 328,70 Kč.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou do datové schránky soudu dne 24. 9. 2024, domáhá zrušení rozhodnutí žalované označeného shora (dále jen „napadené rozhodnutí“),

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

jímž žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila své rozhodnutí ze dne 24. 4. 2024, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím žalovaná podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) odňala žalobci invalidní důchod, neboť podle posudku Institutu posuzování zdravotního stavu (dále jen „IPZS“) ze dne 15. 4. 2024 poklesla pracovní schopnost žalobce pouze o 30 %. Žalobce se současně domáhal i zrušení prvostupňového rozhodnutí.

2. Žalobce namítal, že je napadené rozhodnutí nezákonné, neboť vychází z nesprávného zjištění zdravotního stavu žalobce, zároveň přesvědčivě neodůvodnila, v čem spočívalo zlepšení nebo stabilizace zdravotního stavu žalobce. Napadené rozhodnutí vychází z hodnocení posudkové lékařky, která považuje za nejzávažnější zdravotní postižení páteře, avšak posudková lékařka dostatečně nepřihlédla k lékařské dokumentaci, ze které vyplývá, že žalobce je dlouhodobě v léčení zejména v revmatologické ambulanci Nymburk s.r.o. a na dalších odděleních této nemocnice. Posudková lékařka neměla k dispozici lékařskou zprávu ze dne 18. 9. 2024, ze které vyplývá, že je žalobce pro trvalé bolesti pohybového aparátu v dlouhodobé pracovní neschopnosti, nevydrží dlouho sedět ani stát. Diagnostikovala žalobci též únavový syndrom, depresivní syndrom a záněty a bolesti kyčelních kloubů. Žalobce se léčí též pro zánět prostaty. Lékařka konstatovala diagnózu L4/5 a L5/S1 – lehkou protrusy disku a osteochondrozu disku se středně pokročilou spondylartrozou. Dále konstatovala, že rehabilitace nepomáhá, ani infuze a analgetika. Vše je podle lékařky projevem Bechtěrevovy nemoci. Posudková lékařka tedy nezjistila přítomnost Bechtěrevovy nemoci.
3. Žalovaná s ohledem na námitky žalobce navrhla provést důkaz posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „MPSV“) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen „organizační zákon“).
4. V průběhu jednání, jež byl soud povinen nařídit, neboť ve věci prováděl nad rámec správního spisu dokazování posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „MPSV“) v Praze, žalobce setrval na svém procesním stanovisku a žalovaná s ohledem na provedený důkaz posudkem posudkové komise navrhla vyhovět žalobě.
5. Soud neprováděl dokazování listinami, které jsou součástí správního spisu (lékařské zprávy ze dne 15. 5. 2024, MUDr. Z. H., ze dne 17. 5. 2024 MUDr. A. J.), neboť správním spisem se dokazování neprovádí, soud ze správního spisu bez dalšího vychází. S dalšími přílohami žaloby (lékařská zpráva ze dne 18. 9. 2024, vypracovaná MUDr. Z. H., lékařskými zprávami ze dne 25. 10. 2024 a ze dne 1. 11. 2024 vypracované MUDr. A. J., navrženými k důkazu, se soud seznámil prostřednictvím posudkové komise, která je k posouzení lékařských zpráv oproti soudu odborně způsobilější a měla ji též k dispozici.
6. Soud ze správního spisu zjistil, že dne 19. 4. 2024 bylo žalované doručeno hlášení o snížení stupně invalidity, jehož přílohou byl posudek o invaliditě ze dne 15. 4. 2024, č. j. LPS/2023/3026-KO_CSSZ, v němž dospěla posudková lékařka k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je bolestivý páteřní syndrom, tedy zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položce 1b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro kterou se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20 % s tím, že byla s ohledem na další postižení žalobce ve smyslu § 3 vyhlášky zvýšena o dalších 10 %, celkově tak činí 30 %.

7. S odkazem na závěr posudku posudkové lékařky IPZS vydala žalovaná prvostupňové rozhodnutí ze dne 24. 4. 2024, kterým podle § 56 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění odňala invalidní důchod.
8. Žalobce prvostupňové rozhodnutí napadl námitkami, ve kterých poukázal na to, že se jeho zdravotní stav nezlepšuje, naopak se zhoršuje. Má bolesti zad, které byly způsobeny nadměrnou pracovní zátěží. Přestože jeho pracovní činnost skončila, bolesti zad se nezlepšily. Bolesti v oblasti beder způsobují, že ho brní ostatní končetiny těla. Nevydrží dlouho stát ani sedět. Dále má problémy se zánětem střev a prostatou. Tento zdravotní stav mu znemožňuje se plně začlenit do pracovního procesu a běžného života. K námitkám doložil lékařské zprávy ze dne 2. 5. 2024 (MUDr. L. W.), 17. 5. 2024 (MUDr. A. J.), 15. 4. 2024 (MUDr. Z. H.).
9. Posudková lékařka žalované zpracovala posudek ze dne 12. 7. 2024, a to na základě lékařských zpráv jako posudková lékařka IPZS a lékařských zpráv, které k námitkám doložil žalobce. Posudková lékařka k posouzení žalobce z února 2021 uvedla, že uznání invalidity I. stupně bylo nadhodnoceno, funkční postižení kritériím pro uznání invalidity neodpovídalo. K aktuálnímu zdravotnímu stavu posudková lékařka mj. uvedla, že je nyní objektivně na horních i dolních končetinách cítí, hybnost i svalová síla je symetrická, výbavnost reflexů je symetrická, není popisované omezení hybnosti končetin ani porucha statiky či dynamiky páteře nebo svalová dysbalance. Ohledně dalších posudkově významných diagnóz posudková lékařka konstatovala, že byl u žalobce diagnostikován idiopatický střevní zánět charakteru ulcerózní kolitidy a dále relaps prostatidy. Za rozhodující zdravotní postižení označila posudková lékařka žalované bolestivý syndrom páteře, který posudková lékařka vyhodnotila jako lehké funkční postižení, tedy zdravotní postižení, které odpovídá zdravotnímu postižení uvedenému v kapitole XIII, oddílu E, položce 1b přílohy vyhlášky o posuzování invalidity, pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 20 % s tím, že se tuto míru poklesu pracovní schopnosti s ohledem na další postižení žalobce navýšila ve smyslu § 3 vyhlášky o posuzování invalidity o dalších 10 %. Celkově tak konstatovala míru poklesu pracovní schopnosti žalobce na 30 %. K námitkám žalobce uvedla, že grafický i objektivní neurologický nálezn na páteři je méně závažný, není prokázán útlak nervových kořenů ani není verifikována radiokulpathie EMG vyšetřením, intenzita klinických potíží nekoreluje s MR nálezem.
10. Na základě tohoto posudku žalovaná napadeným rozhodnutím ze dne 25. 7. 2024, námitky žalobce zamítla a v odůvodnění odcitovala posudkové závěry s tím, že s ohledem na zjištěný pokles pracovní schopnosti se nejedná o invaliditu prvního, druhého nebo třetího stupně.
11. Soud poté, co ověřil, že žaloba byla podána včas, že je věcně i místně příslušným soudem a že napadené rozhodnutí je rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., přezkoumal napadené rozhodnutí v žalobou vymezeném rozsahu. Dospěl přitom k závěru, že žaloba je důvodná.
12. Soud s ohledem na argumentaci žalobce provedl důkaz posudkem posudkové komise MPSV v Praze ze dne 11. 2. 2025. Žalobce byl na jednání posudkové komise pozván, ale ze zdravotních důvodů se omluvil. Posudková komise MPSV shrnula, že za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je ulcerózní kolitida, tedy zdravotní postižení uvedené v kapitole XI, oddílu C, položky 4b vyhlášky o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 35 % z rozpětí 30 % – 45 %. Jelikož nebylo hodnoceno na horní ani dolní hranici procentního rozpětí, posudková komise dále již míru poklesu pracovní

schopnosti žalobce ve smyslu § 3 vyhlášky o posuzování invalidity neměnila. Posudková komise považovala oproti posudkovým lékařům žalované za posudkově nejvýznamnější chronický zánět tlustého střeva. Z důvodu dlouhodobě trvající mírné endoskopické aktivity onemocnění, přítomnost hlenu a krve ve stolici, frekvenci stolice a únavu zvolila položku 4b, tedy středně těžkou formu onemocnění. Tuto položku zvolila pro trvalou aktivitu onemocnění. Jelikož se u žalobce jednalo pouze o mírnou trvalou aktivitu bez značných odchylek v laboratorních nálezech, volila posudková komise dolní hranici procentního rozmezí. Avšak posudková komise zároveň přihlédla k povolání žalobce a páteřním obtížím, a proto stanovila míru poklesu pracovní schopnosti ve středu procentního rozmezí. Posudková komise přihlédla ke gastroenterologické zprávě z 17. 5. 2024, která udává vysoký výčet subjektivních obtíží, které sice zcela nekorelují s objektivně zjištěným stavem, avšak nejsou vyloučeny. V úvahu vzala skutečnost, že byly objektivně do data vydání napadeného rozhodnutí endoskopickým vyšetřením a histologickým vyšetřením vzorku odebrané sliznice při sigmoideoskopii prokázány opakované zánětlivé změny pouze v konečníku, zánětlivá aktivita opakovaně mírná. Laboratorní aktivita onemocnění nebyla zjištěna. K onemocnění páteře posudková komise uvedla, že systémová zánětlivá revmatická onemocnění, včetně Bechtěrevovy choroby byla při revmatologickém vyšetření (laboratorně, RTG nálezy) vyloučena. Zjištěné postižení páteře považovala posudková komise za lehké funkční postižení odpovídající kapitole XIII, oddílu E, položce 1b přílohy vyhlášky o posuzování invalidity. Šlo o poruchu statiky a dynamiky páteře, kdy občasné projevy kořenového dráždění nebylo možno vyloučit, známky poškození nervu nebyly zjištěny. S přihlédnutím k výrazným subjektivním obtížím by posudková komise stanovila pro toto postižení míru poklesu pracovní schopnosti na horní hranici procesního rozmezí 20 %. Ačkoli byla v nález ze dne 15. 5. 2024 zmíněna depresivní nálada, nebyla léčba zavedena, v dalších nálezech nebyla již zmíněna. Posudková komise má tak za to, že šlo o situačně zhoršenou náladu v souvislosti s náročnou životní situací, respektive chronickými somatickými obtížemi posuzovaného, patrně při snížené frustrační toleranci, která ovšem žalobce neinvalidizovala.

13. Relevantní právní úpravu posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod obsahuje § 39 zákona o důchodovém pojištění. Upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně. A konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně.
14. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod závisí především na odborném lékařském posouzení. Zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud se napadené rozhodnutí zakládá na posudku žalované; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle běžných zásad dokazování v soudním řízení správním (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). S ohledem na jeho mimořádný význam bývá tento posudek rozhodujícím důkazem, pokud z hlediska své úplnosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, které by správnost posudku mohly zpochybňovat (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2003, č. j. 4 Ads 13/2003-54, publ. pod č. 511/2005 Sb. NSS, či ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013-20).

15. Požadavek (test) úplnosti a přesvědčivosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítal, a musí posudkové závěry náležitě odůvodnit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2015, č. j. 9 Ads 253/2014-52). Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace s přihlédnutím ke všem tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy. V posudku musí být dále uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a pokud ano, které zdravotní postižení bylo vzato za jeho rozhodující příčinu v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je více zdravotních potíží (§ 2 odst. 3 vyhlášky o posuzování invalidity), přičemž jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se tu nesčítají, ale procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti tedy posudková komise hodnotí podle charakteru zdravotního postižení na základě vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž zdravotní postižení se podřadí podle jeho druhu a intenzity pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a současně odůvodní stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti v rámci zde stanoveného rozpětí včetně případného navýšení podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity.
16. Soud konstatuje, že komise při vypracování posudku vycházela ze vši dostupné zdravotnické dokumentace, včetně té, kterou předložil žalobce. Komise hodnotila zdravotní stav žalobce komplexně a dospěla k závěru o existenci dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a jeho rozhodující příčinu podřadila pod kapitolu XI, oddíl C, položku 4b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, přičemž se s posudkovými lékaři lišila v určení zdravotního postižení, které má rozhodující vliv na míru poklesu pracovní schopnosti žalobce. Soud ovšem považuje určení rozhodujícího zdravotního postižení žalobce posudkovou komisí za řádně odůvodněné. Posudková komise zejména poukázala na dlouhodobě trvající aktivitu onemocnění, přítomnost hlenu a krve ve stolici a dále též frekvenci stolice a únavu. Vzhledem k tomu, že posudková lékařka žalované vůbec nezohlednila přítomnost krve ve stolici, přičemž tato skutečnost má podklad v lékařských zprávách, považuje soud závěry posudkové komise MPSV ohledně určení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce za přesvědčivé. Posudková komise pak v návaznosti na zjištěné zdravotní postižení žalobce stanovila míru poklesu pracovní schopnosti na 35 %, přičemž volila střední hodnotu rozpětí, které činí 30-40 %. Jelikož byla zvolena střední hodnota tohoto rozpětí, posudková komise dále již tuto hodnotu ve smyslu § 3 a 4 vyhlášky o posuzování invalidity neměnila. Posudková komise byla naopak ve shodě s posudkovými lékaři žalované uvedla, že zjištěné onemocnění pohybového aparátu žalobce neodpovídalo žádnému stupni invalidity, neboť mělo za následek pokles míry pracovní schopnosti o 20 %.
17. Posudek dle soudu splňuje požadavky úplnosti, přesvědčivosti a správnosti. V posudku byl popsán zdravotní stav a podstatné zdravotní postižení, které je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce. Řádně odůvodněno bylo i zařazení zdravotního postižení podle vyhlášky o posuzování invalidity. Účastníci závěry posudku, ať již jde o stanovení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, míry poklesu pracovní schopnosti či data vzniku invalidity nikterak nezpochybnili.

18. Soud hodnotil úplnost a přesvědčivost posudku posudkové komise MPSV i ve vztahu k dalším podkladům, z nichž žalovaná vycházela. Po zvážení všech posudků zpracovaných ve věci posouzení pracovního potenciálu žalobce soud dospěl k závěru, že jako nejpersvědčivější, logický a vycházející z neúplnějších podkladů lze hodnotit právě posudek posudkové komise MPSV v Praze ze dne 11. 2. 2025. Zdravotní stav žalobce hodnotila komplexně a dospěla k závěru o existenci dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, přičemž uvedla podrobné hodnocení zdravotního stavu žalobce, zároveň se vypořádala s hodnocením posudkovým lékařů žalované, resp. odůvodnila, proč určila jako rozhodující příčinu nepříznivého zdravotního stavu žalobce jiné zdravotní postižení, než posudkové lékařky žalované (zejména je zřejmé, že zohlednila dlouhotrvající mírnou endoskopickou aktivitu onemocnění, přítomnost hlenu a krve ve stolici, i frekvenci stolice a únavu. Posudková komise přesvědčivě odůvodnila podřazení zdravotního postižení žalobce pod příslušnou položku, přičemž vysvětlila, proč nepřistoupila ke zvýšení míry poklesu pracovní schopnosti žalobce ve smyslu § 3 a § 4 vyhlášky o posuzování invalidity. Soud má přitom za to, že závěry posudkové komise korespondují se závěry lékařských zpráv (srov. např. zprávu gastroenterologickou ze dne 17. 5. 2024, MUDr. A. J., ve které je poukázáno na výrazné klinické potíže, frekventní stolici (5-8 x denně, patologickou příměs – hlen a krev ve stolici). Určení míry poklesu pracovní schopnosti bylo tedy náležitě odůvodněno a posudek posudkové komise v tomto směru splňuje požadavky úplnosti a přesvědčivosti. Účastníci nevznegli proti posudku posudkové komise žádné výhrady a nenavrhli doplnění dokazování. Soud v této souvislosti připomíná, že řízení před správními soudy je ovládáno zásadou projednací, nikoliv vyšetřovací (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 2. 2010, č. j. 1 As 100/2009-129, či rozsudky téhož soudu ze dne 24. 10. 2013, č. j. 5 Afs 46/2013-28, a ze dne 5. 3. 2015, č. j. 7 As 279/2014-23), tzn., že skutkový stav je zjišťován v rozsahu účastníky tvrzeném a pomocí důkazů účastníky označených, přičemž platí, že každý z účastníků prokazuje ty skutečnosti, ze kterých vyvozuje pro sebe příznivé právní důsledky.
19. Soud proto vyšel ze závěrů posudkové komise a v návaznosti na ně uzavřel, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť vychází z nesprávně zjištěného skutkového stavu. Příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je ulcerosní kolitida, tedy nespecifický střevní zánět, pro který byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti žalobce ke dni vydání napadeného rozhodnutí 35 %. Jak vyplynulo z doplněného dokazování v řízení před soudem v podobě posudku posudkové komise MPSV, žalovaná v napadeném rozhodnutí nesprávně určila příčinu poklesu pracovní schopnosti žalobce ve smyslu § 2 vyhlášky o posuzování invalidity, když za ni nesprávně označila bolestivý syndrom zejm. bederní páteře, což ve svém důsledku vedlo i k nezákonnému odnětí invalidního důchodu.

Závěr a náklady řízení

20. Soud vyšel z odůvodněných závěrů posudkové komise a v návaznosti na ně uzavřel, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť vychází z nesprávně zjištěného skutkového stavu, a neobstojí proto ani jeho odůvodnění. Proto soud napadené rozhodnutí zrušil jako nezákonné (§ 78 odst. 1 s. ř. s.). V dalším řízení je žalovaná vázána právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.) a současně je povinna mezi podklady svého rozhodnutí zařadit i posudek Posudkové komise MPSV v Praze ze dne 11. 2. 2025, jakož i lékařské zprávy, o které se tento posudek opírá (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).
21. Soud nepřistoupil ke zrušení prvostupňového rozhodnutí a v této souvislosti připomíná, že zrušení rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně je věcí úvahy soudu a leží mimo

dispoziční sféru účastníků řízení. Není procesním právem žalobce domáhat se zrušení rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které předcházelo napadenému správnímu rozhodnutí, jemuž by odpovídala povinnost soudu o takovém návrhu výrokem rozhodnout (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2007 č. j. 1 As 60/2006-106, č. 1456/2008 Sb. NSS). Soud v projednávané věci neshledal důvod pro zrušení prvostupňového rozhodnutí, neboť není vyloučeno, že by mohla vady napravit žalovaná v dalším řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2018, č. j. 6 As 286/2018-34).

22. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch. Žalobci, který byl ve věci úspěšný, přiznal soud náhradu nákladů řízení v celkové částce 11 328,70 Kč, kterou tvoří odměna za dva úkony právní služby po 1 000 Kč [příprava a převzetí zastoupení, sepsí žaloby podle § 7, § 9 odst. 2 a § 11 odst. 1 písm. a), a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění účinném do 31. 12. 2024 (viz přechodné ustanovení čl. II vyhlášky č. 258/2024 Sb.); zástupce žalobce nesprávně odkazoval na § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu a požadoval za úkon 3 100 Kč – pozn. soudu]; odměna za jeden úkon právní služby ve výši 4 620 Kč [účast na jednání dne 24. 3. 2025 podle § 7 bod 3, § 9 odst. 5 a § 11 odst. 1 písm. g) advokátního tarifu ve znění vyhlášky č. 258/2024 Sb.; zástupce žalobce nesprávně odkazoval na § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu a požadoval 5 620 Kč za úkon – pozn. soudu], dále paušální náhrada hotových výdajů za dva úkony právní služby po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, ve znění účinném do 31. 12. 2024, náhrada hotových výdajů odpovídající paušální částce ve výši 450 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve znění vyhlášky č. 258/2024 Sb. Součástí nákladů řízení je též náhrada za promeškaný čas šesti započatých půlhodin á 150 Kč (celkem tedy 900 Kč) podle § 14 odst. 1 písm. a) a odst. 3 advokátního tarifu ve znění vyhlášky č. 258/2024 Sb. A cestovné podle § 13 odst. 5 advokátního tarifu, § 157 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce a § 1 a § 4 vyhlášky č. 475/2024 Sb., ve výši 959 Kč odpovídající náhradě jízdních výdajů na trase mezi sídlem zástupce žalobce a sídlem soudu (Kolín-Praha) a zpět, a to osobním automobilem Škoda Octavia při vzdálenosti tam a zpět po 66 km, celkem 132 km, spotřebě v kombinovaném provozu 4,3 l nafty na 100 km, sazbě základní náhrady 5,60 Kč na km a průměrné ceně paliva 38,70 Kč. Jelikož je zástupce žalobce plátcem DPH, je součástí nákladů též náhrada této daně (§ 35 odst. 10 s. ř. s.) ve výši 21 % z částky 8 570 Kč, tedy 1 799,70 Kč. Žalovaná je tak povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v celkové výši 11 328,70 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.) k rukám jeho zástupce (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, užitý na základě § 64 s. ř. s.)

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 25. března 2025

Martina Kotouček Mikolášková, v. r.
soudkyně